

Interessant en spannend spel in Internationaal Open

Nu géén „kampioenschap van gemiste putts”

(Foto's: mevr. B. v. A.-H. M.)

Het Nederlandse Internationale Open Kampioenschap, dat op 10 en 11 augustus op de Hilversumse Golf Club is gespeeld, zal de geschiedenis in gaan als een der interessantste en spannendste ooit op enige Nederlandse baan gespeeld en daarbij zal de naam van de kampioen, de oud-Ryder Cup-speler John R. M. Jacobs, met gulden letters worden geschreven als de naam van de man, die ettelijke honderden toeschouwers heeft doen genieten van golf zoals wij op onze banen maar hoogst zelden te zien krijgen. Het was dan ook anders dan 14 dagen tevoren, géén kampioenschap van gemiste putts. En dat terwijl de weergoden toch alles in het werk hebben gesteld om dit kampioenschap letterlijk in het water te laten vallen.

Maar naast de naam van Jacobs dient dan onmiddellijk die van Flory van Donck — reeds eerder vijfmaal int. open kampioen van Nederland — te worden geschreven, die in een mantegen-man gevecht Jacobs heeft gedwongen zijn allerbeste spel te vertonen. Maar dit is eigenlijk het slot van het verhaal, dat wij u van dit kampioenschap willen vertellen. Laat ons daarom bij het begin beginnen.

Zaterdagmorgen bleken bij het „appèl der gladiatoren” negen inschrijvers verstek te hebben laten gaan. Enkele hadden zelfs tijdig afgeschre-

De stralende lach van de kampioen

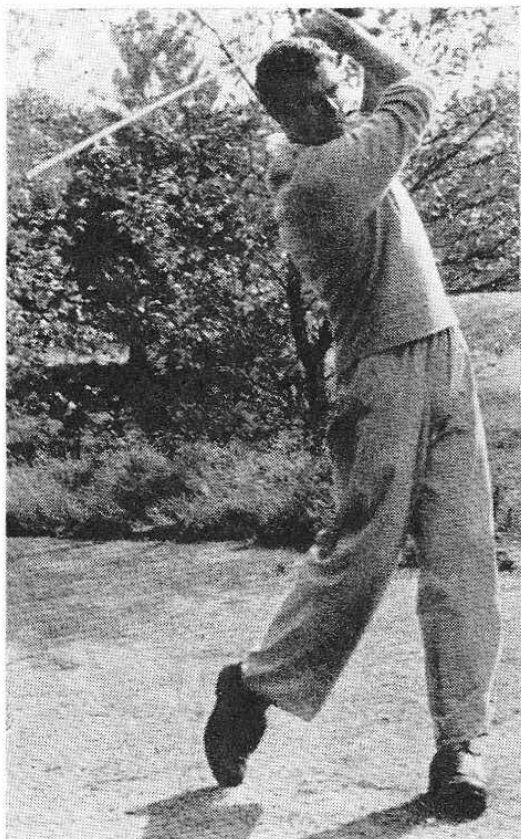
ven en bovendien liet Bobby Locke — die officieel niet had ingeschreven, maar vóór hij het Britse had gewonnen wel had toegezegd te zullen komen — weten, dat hij zijn belofte niet kon nakomen; hetgeen begrijpelijk is, want voor een Britse open kampioen valt er dicht bij huis zoveel te verdienen, dat een reisje naar het vasteland niet meer aantrekkelijk is.

Baanrecord

Van de 48 die er wèl waren, stonden Van Donck, Peter Mills (candidaat voor de Ryder Cup-ploeg), Aldo Casera, Jacobs, Gerard de Wit en Kees Cramer — in deze volgorde — hoog genoteerd. Cramer scheen dit te zullen gaan logenstraffen, want ondanks de staag plensende regen, die het spelen zwaar maakte — wij hoorden van spelers wier bal in de pitch bleef zitten en die op de green een wedge moesten gebruiken! — ging hij met vier birdies en ondanks een vijf op de zesde hole, uit in 34 terwijl Mills, Rühl en Gijsen 35, Jacobs 36, Devulder, Van Donck en De Wit 37 en Casera 38 maakten. Vijven op 11 en 12 schenen bij Cramer op een kleine inzinking te wijzen, maar birdies op 14 en 15 en zelfs een eagle op de home-hole gaven hem een totaal van 69, hetgeen in de eerste grote wedstrijd na de nieuwe lay out van de baan tevens het baanrecord betekende én drie slagen voorsprong op Van Donck (thuis in 35) en Rühl (thuis in 37). Daarna kwamen Jacobs (73), Mills, Gijsen en Devulder (74), De Wit en Pennington (75).

In de tweede ronde werden de kaarten op-

ZEVENMAAL FOLLOW THROUGH, een vergelijkende studie: Jacobs, Witte, Casera, Olland, Thygesen, Pennington en Mills. Links boven: Zó heeft het zondagmiddag tijdens de laatste ronde van het kampioenschap geregend en zóveel auto's hebben er langs de eerste hole nog nooit gestaan!

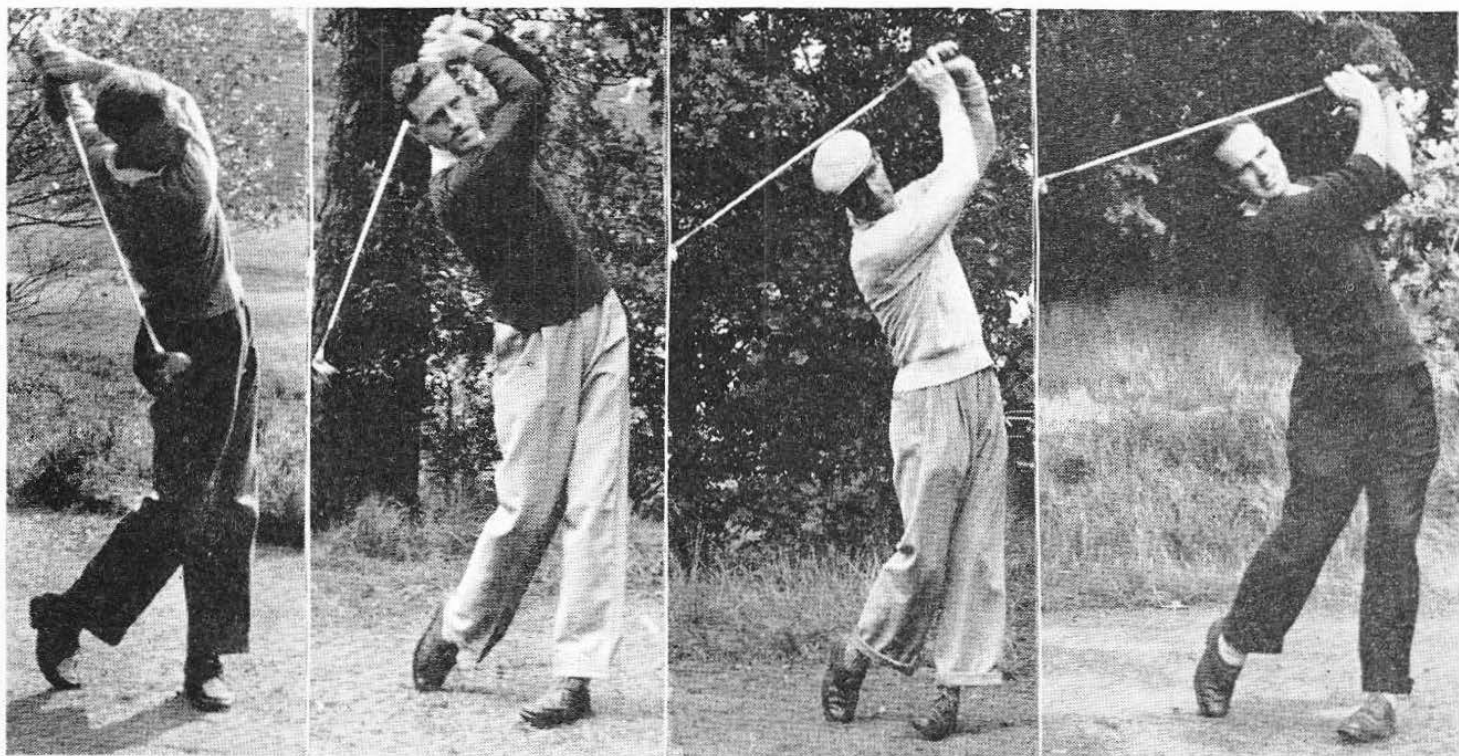
nieuw geschud. Cramer was na de lunch plot-seling geen schaduw meer van de zelfverzekerde speler, die 's morgens geen moment had geaarzeld en resoluut iedere putt had gemaakt; met 78 voor een totaal van 147, was hij zijn mooie voorsprong kwijt: 37 voor de eerste negen konden er nog mee door, maar drie vijven op 10, 11 en 12 deden hem „de das om”.

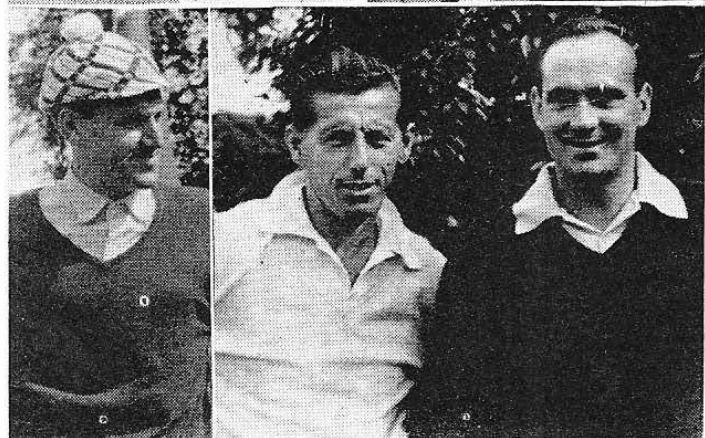
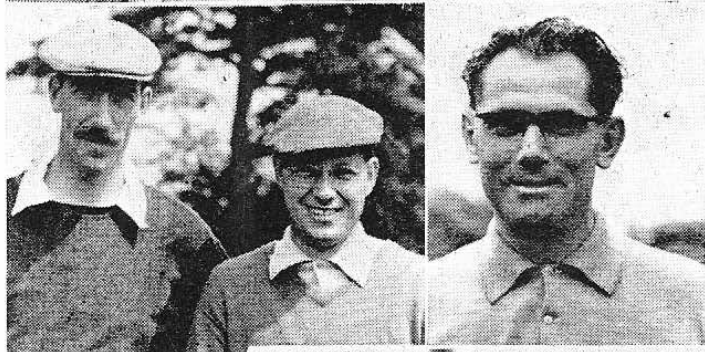
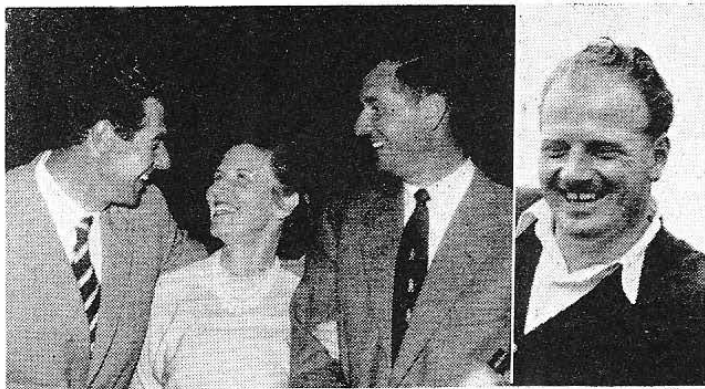
De eerste plaats ging toen over op Van Donck met 145, dank zij een goede 35 voor de eerste negen, want een vijf op de 10e bezorgde hem de tweede negen 38, één boven scratch. De beste ronden maakten Pennington en Casera met ieder 71, waarvan vooral Pennington's 34 voor de tweede negen (vier birdies en een vier op de 16e) vermelding verdient. Jacobs deed het met 73 goed maar rustig en stelde er zich voorlopig mee tevreden samen met Mills (74-72) en Pennington (75-71) de tweede plaats achter Van Donck te bezetten, terwijl Casera en De Wit met 147 eveneens dicht in de buurt bleven.

Hole-in-one

Toch zorgde Jacobs in de tweede ronde nog voor een sensatie door op de zestiende hole een zó zuiver en met zoveel backspin geslagen tee-shot te doen (overigens een specialiteit van hem, waarvan we nog meer voorbeelden zouden zien) dat de bal ongeveer dertig centimeter voorbij de hole neerkwam en toen terugrolde..... in de hole: een hole-in-one!

Hier is de plaats om tevens in de persoon van

Portretgalerij van deelnemers - Van boven naar beneden en van links naar rechts: 1. mevrouw Van Donck kan blijkbaar heel goed de zon in het water zien schijnen; rechts Ken Adwick. 2. J. Salberg, Jeff Coleman en G. Williams. 3. Keith Dash en daarnaast de secretaris van het N.G.C. tussen Cleland White en Albert Irvine. 4. N. Thygesen, Arthur Devulder en Peter Mills

Golfers, herplaats de plag! Hark de bunkers!

Niels Thygesen, de jonge sympathieke Deen, die zo langzamerhand tot de trouwe bezoekers gaat behoren, aandacht te schenken aan de amateurs. Geïnspireerd door Pennington's goede spel — zij speelden samen — presteerde Thygesen een voortreffelijke ronde van 74, hetgeen later zou blijken het nieuwe amateur-baanrecord te zijn. Hij ging uit in 35 en in de tweede negen ontsierden helaas twee zessen — op 10 en 14 — zijn kaart, die overigens vier birdies en een eagle-3 op de negende hole bevatte.

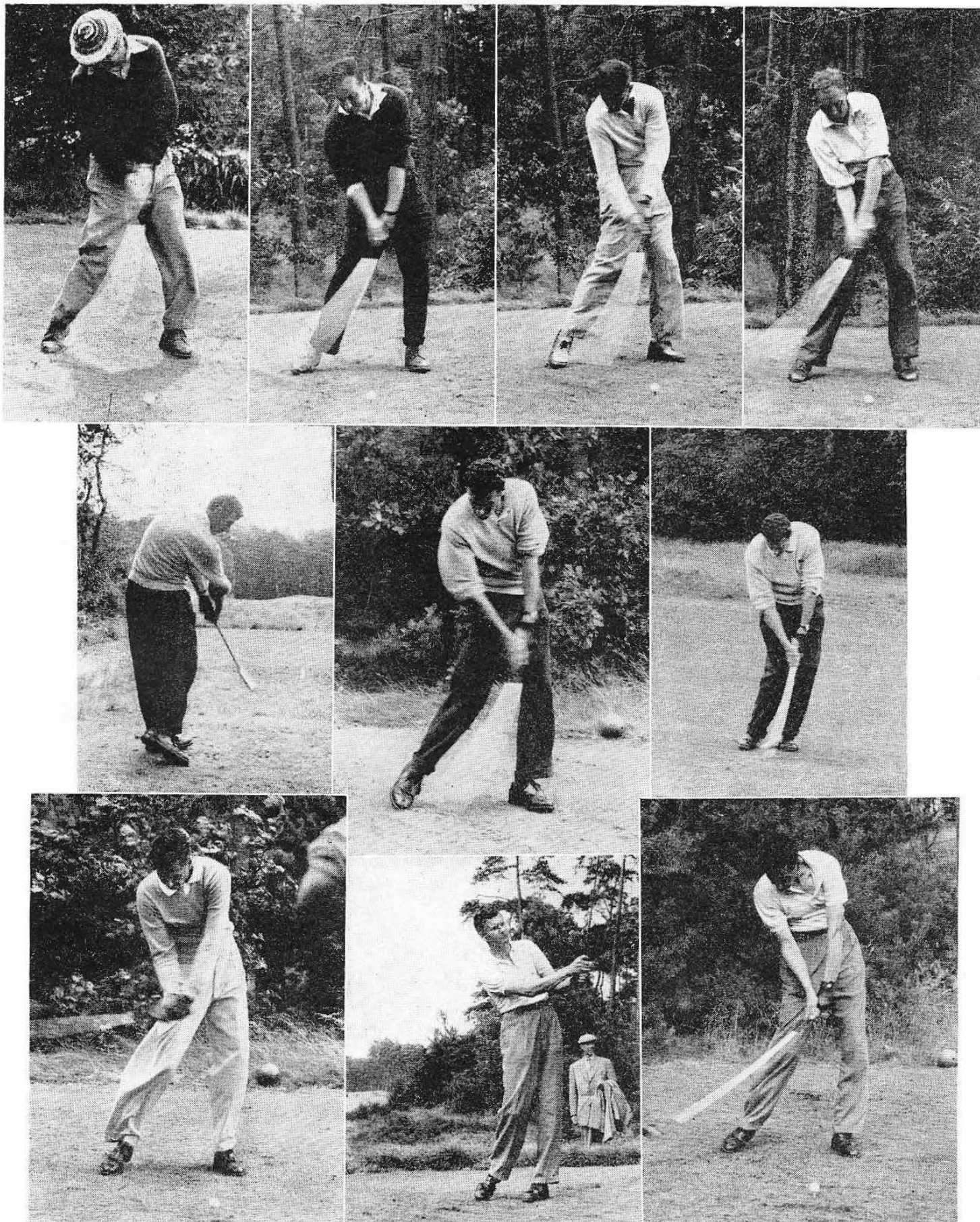
Van Donck 145, Mills, Pennington en Jacobs 146, Casera, Cramer en De Wit 147; zó was dus de situatie toen zondagmorgen de eerste spelers om half negen van de eerste tee afsloegen voor de laatste 36 holes. Dit kon dus wel eens een spannende dag worden en wij vermoeden dat menig vroeg toeschouwer in allerijl vrienden en magen met een „gaat dat zien, gaat dat zien” telefonisch naar de club heeft „opgetrommeld”, want gaandeweg verzamelde zich rond de afslag en in de buurt van de green van de elfde — de „koffiehole” — een groot aantal toeschouwers, terwijl ook tientallen de leidende spelers volgden, vooral Jacobs en Van Donck, die na de nieuwe loting samen speelden.

Inzinking

Jacobs was in deze ronde niet gelukkig; een doorschietende approach op de bedriegelijke tweede green bezorgde hem een zes en alleen dank zij een birdie-4 op de negende mocht hij 37 noteren, hetgeen tevens betekende, dat hij toen drie slagen achter was op Van Donck, die met drie birdies en een vijf op de zesde in 35 was uitgegaan. En nog was alle leed niet geleden, want na op de 11e hole op een haar zijn bogey-4 te hebben gemist, moest Jacobs op de 12e andermaal een zes noteren. Maar ook Van Donck had een paar steken laten vallen op de tiende en de elfde hole. Niettemin was na de twaalfde het verschil tot vier slagen in het nadeel van Jacobs opgelopen.

Dit werd hem blijkbaar te gortig en alsof hij er tot dusver eigenlijk maar een beetje met de muts naar had gegooid, zette hij z'n tanden op elkaar en liet van dat moment af dan ook feilloos, subliem golf zien. Hij beëindigde zijn derde ronde met 3-4-3-3-3-3 en inspireerde zelfs daarmee Van Donck, die op de 17e en 18e eveneens drieën maakte. Het resultaat was toen, dat zij met nog 18 holes te spelen een gelijke score van 217 hadden.

Mills en Cramer vielen met ronden van 78 resp. 80 ver terug, maar Casera wist zich met

TIEN ACTIE-OPNAMEN: drives van 1. Casera, 2. Mills, 3. Devulder en 4. Cramer. 5, 6. en 7. Jacobs: teeshot op de vierde hole, drive en een approach „die een en al rust ademt”; 8, 9. en 10. Van Donck: teeshot op de korte achtste hole tussen twee drives

SIMCA

met **CONSTELLATION" COMFORT**

in een extra-verzorgd interieur.....!

Voorbank met gedeelde rugleuning, beide helften afzonderlijk verstelbaar in tien verschillende standen. Licht het handle naast de zitting op, druk de leuning met Uw rug tot in de gewenste helling, laat het handle los, en de leuning behoudt, onwrikbaar, de stand die U voor een aerieflijke houding verkoos.

NEKAF (Nederlandse Kaiser-Frazer Fabrieken N.V.) Rotterdam

een derde ronde van 73 voor een totaal van 220 op de derde plaats te nestelen, terwijl Pennington met 221 vierde werd dank zij o.a. een eagle-2 op de 16e en een birdie op de laatste hole. Ook De Wit bleef met een ronde van 76 beneden de verwachtingen; vooral een zes op de laatste hole deed de deur dicht.

Laatste ronde

Het spreekt wel vanzelf, dat met drie slagen verschil tussen de leiders en Casera alle belangstelling zich zondagmiddag op Jacobs en Van Donck concentreerde. Zelfs een wolkbreuk gepaard gaande met onweer kon de toeschouwers niet verjagen en evenmin de spelers verhinderen hun beste spel te vertonen.

In feite was de vijf van Jacobs op de eerste hole, waar hij na een perfecte drive op onbegrijpelijke wijze zijn approach miste, de enige vlek op zijn kaart, hoewel de vijf (bogey) op de tweede, waar hij de enige haalbare putt in deze ronde miste, een vier had kunnen zijn. Met twee eagles-3, dank zij prachtige lange putts op 7 en 9 en een birdie-2 op de derde hole, ging Jacobs uit in 33. Van Donck zag ondanks goed spel geen kan zijn voorsprong van twee slagen na de eerste hole te behouden, ging uit in 35 en was toen zelfs twee slagen achter op Jacobs. Wel slaagde Van Donck er in zijn achterstand tot één slag te verkleinen op de 11e, waar hij met een mooie putt een birdie-3 maakte, maar Jacobs speelde zó onverstoorbaar goed, dat hij, toen zijn bal op de 12e hole links naar de green in de bunker op wat schaars gras kwam te liggen, na ampele bestudering van de situatie rustig zijn putter nam en

Toen na afloop van het Internationaal Open kampioenschap op de Hilversumse Golf Club Flory van Donck en zijn vrouw met John Jacobs de wisselbeker met de daarop gegraveerde illustere namen stonden te bekijken, zei mevrouw Van Donck:

„Een-en-twintig jaren geleden heeft mijn man deze beker voor het eerst gewonnen. Over een-en-twintig jaren zal jij ook tweede zijn”.

Waarop Jacobs zich haastte te verzekeren, dat hij hoopt dat deze voorspelling zal uitkomen... hij zal dan namelijk omstreeks vijftig jaar zijn.

Overigens hopen wij, dat deze sympathieke en capabele professional vóór die tijd de beker — evenals Van Donck — nog viermaal zal winnen.

de bal morsdood naast de hole rolde voor een zekere vier. Op de 16e, zijn gelukshole, maakte hij een birdie-2 en was toen weer twee slagen vóór.

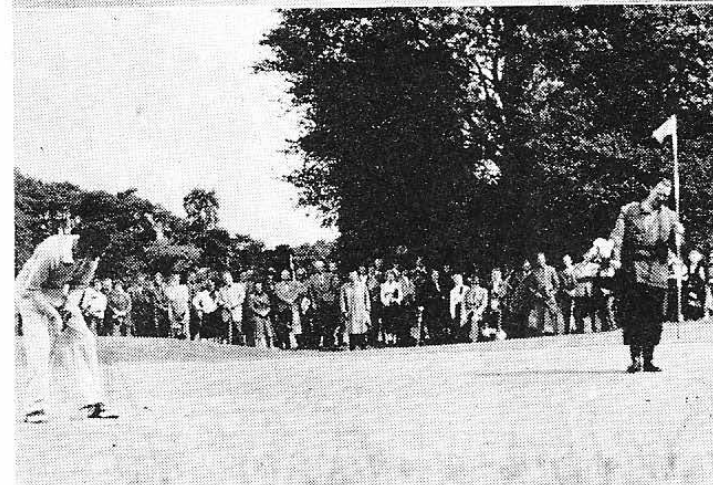
Climax

Wilde Van Donck nog een kans op een tie hebben — onmiddellijke winst zat er toen menselijk gesproken voor hem niet meer in — dan moest hij proberen op de 17e en de 18e telkens een slag in te lopen.

Op de 17e hadden beiden prachtige drives, Jacobs als vrijwel steeds iets verder dan Van Donck. Beiden sloegen een perfecte approach,

Er heerste op de laatste dag van het kampioenschap 'n gezellige drukte rond het clubhuis en de eerste tee

maar Van Donck's putt van een meter ging rakelings naast, zodat althans deze kans om alvast één slag in te lopen, was verkeken.

Nóg scheen er echter op de laatste hole een kans voor Van Donck op te doemen, toen Jacobs zijn tweede slag naar de green met een stevige pull achter de bomen rechts naast de green in de heide sloeg. Van Donck's drive was aan de linkerkant van de fairway in hoog gras terecht gekomen en niet dan na de situatie zeer nauwkeurig te hebben opgenomen en met zijn caddie te hebben overlegd, besloot hij alles op alles te zetten en te trachten met een spoon de green te bereiken; had hij toen geweten, dat Jacobs terug moest spelen naar de fairway en pas met vier slagen de green zou bereiken, dan had hij dit zeker niet gedaan en met een ijzer-2 zijn bal rustig vóór de green geslagen voor een zekere vijf en de kans op een vier. Maar de moordende zekerheid waarmee Jacobs zich tot dusverre uit de — weinige en niet ernstige — moeilijke situaties had gered, noopte Van Donck alle risico te nemen. Zovend boorde zijn spoon zich in het gras, maar de bal bleek net niet goed genoeg te liggen en plopte met een flauw boogje enkele meters verder weer in de rough.

Nieuw baanrecord

Zó kon het gebeuren, dat Van Donck op de laatste hole nog een zes maakte, terwijl Jacobs na te hebben teruggespeeld zijn approach dood naast de hole legde voor een vijf, een ronde van 67, die tevens een nieuw baanrecord betekende

DE LAATSTE 36 HOLES - 1. Als gold het een partijtje midget-golf, zo rustig staat Jacobs hier te kijken naar het putten van zijn grote rivaal Van Donck. 2. Jacobs op de 14e green. 3. Approach van Van Donck op de door het publiek „ingebouwde” 14e green. 4. en 5. Van Donck op de 2e en op de 8e green

en een totaal van 284, dat hem de titel van internationaal open kampioen van Nederland 1957 bezorgde, plus de daaraan verbonden prijs van f 2000,— aangeboden door de Heineken's Bierbrouwerij en de wisselbeker met replica van het Nederlandsch Golf Comité.

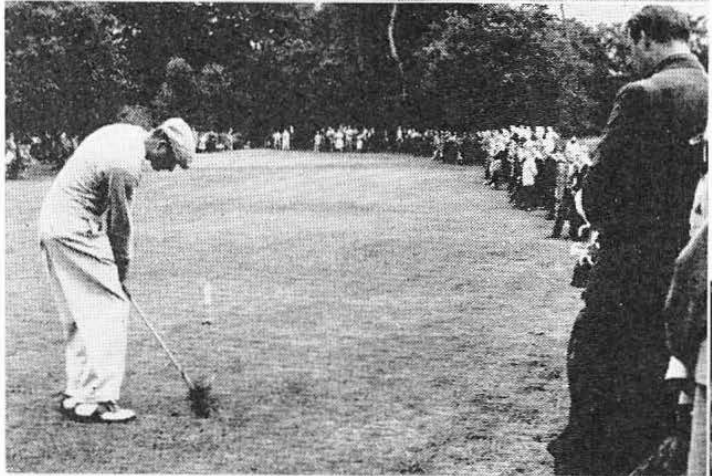
Van Donck werd met een laatste ronde van 70 voor een totaal van 287 tweede en kreeg de prijs van f 1500,— van de Erven Lucas Bols met bijbehorende zilveren Bolskruik.

Maar vóór we aan de prijsuitreiking toe waren en terwijl Jacobs en Van Donck hun schitterende gevecht leverden, speelden zich in de baan nog andere dingen af. Gerard de Wit vond, dat hij het na zijn mooie overwinning in het Nationale Open toch niet op zich kon laten zitten tot de "also-rans" te behoren en begon zijn laatste ronde dus met vier(!) birdies achter elkaar: 3-4-2-3, maakte toen een vijf op de zesde en een zes op de zevende, maar eindigde de eerste negen met nog twee birdies voor 33; de tweede negen gingen iets minder goed, maar met nog twee birdies en een eagle kwam hij zo op een totaal van 69, zodat hij tenslotte toch nog met één slag vóór Casera de derde prijs van f 750,— in de wacht sleepte. Casera, die na afloop van de prijsuitreiking wat mistroostig naar de namen van zijn twee Italiaanse collegae op de wisselbeker stond te kijken — Angelini en Grappasonni — maakte in de laatste ronde een vijf op de zesde en een zes op de negende en juist deze twee slagen teveel bezorgden hem met een totaal van 293 de vierde prijs.

Al even onopgemerkt maakte in de laatste ronde de professional van Burhill Ken Adwick

1. Van Donck's approach op de 20e hole. 2. Belangstelling rond de 21e green. 3. Nog juist vóór een wolkbreuk losbarstte sloeg Van Donck zijn approach naar de 24e green. 4. In stromende regen sloeg Van Donck af op de 25e. 5. De lange putt van Jacobs op de 12e, die er in ging

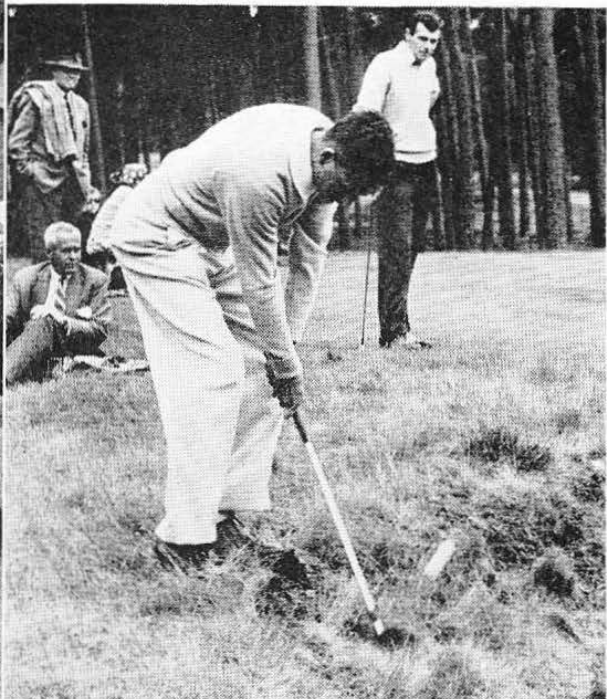

dat hij na drie moeizame ronden van 79-77-77 met zeven birdies een ronde van 70, ten teken, eindelijk de listen en lagen van de Hilversumse baan onder de knie begon te krijgen; helaas echter te laat. En Pennington wist op zijn eigen baan in de laatste ronde, na in 36 te zijn uitgegaan, niet beter dan 74 binnen te brengen, juist genoeg om met een totaal van 295 nog voor de vijfde prijs in aanmerking te komen, terwijl Ross Whitehead van Walton Heath zijn mooie laatste ronde van 71 (35 uit met twee birdies en o.a. een zes op de 14e) beloond zag met de zesde prijs.

Apotheose

Bij de prijsuitreiking door de voorzitter van de club, de heer L. Bysterus Heemskerk, liet deze op de hem eigen humoristische wijze de gebeurtenissen van de afgelopen dagen nog eens de revue passeren, bracht dank aan het Nederlandsch Golf Comité en aan allen die zich verdienstelijk hadden gemaakt en met name de starters de heren E. W. van Wessem, B. J. Hoetink en W. Mingels, alsmede greenkeeper Van Essen en zijn staf voor de volmaakte toestand van de baan. De mededeling dat Olland er in de laatste ronde in was geslaagd zijn concurrent Thygesen voorbij te streven en met een

1. De putt op de 34e, die Van Donck miste. 2. en 3. De spanning was ten top gestegen toen de twee rivalen op de 35e hun approaches sloegen; alle belangstelling was toen langs de fairway geconcentreerd. 4. Van Donck's laatste dappere poging uit de bunker voor de 36e green, om de wedstrijd nog tot een goed einde te brengen. 5. Op de korte 13e kwam Van Donck wel heel naar terecht achter een taaie graspol

totaal van 313 beslag te leggen op de Heineken's Cup met replica van het N.G.C. voor de beste amateur, werd uiteraard met groot gejuich begroet en Charles Gijsen kreeg een hartelijk applaus toen hem als trouwste deelnemer — twaalfmaal achtereen heeft Gijsen zijn inschrijving gestand gedaan — een aandenken werd overhandigd.

De prijswinnaars en hun scores zijn:

1. John R. M. Jacobs (Sandy Lodge) 284 (73-73-71-67 pro' baanrecord); 2. F. van Donck (Waterloo) 287 (72-73-72-70); 3. G. P. de Wit (Noordwijk) 292 (75-72-76-69); 4. A. Casera (Milaan) 293 (76-71-73-73); 5. C. Pennington (Hilversum) 295 (75-71-75-74); 6. Ross Whitehead (Walton Heath) 296 (76-74-75-71); 7. en 8. Peter Mills (Pinner Hill) 299 (74-72-78-75) en A. Devulder (Le Zoute) 299 (74-74-78-73); 9. J. Rühl (Kennemer) 301 (72-76-75-78); 10. en 11. Cecil S. Denny (North Middlesex) 302 (76-75-75-76) en C. Cramer (Twente) 302 (69-78-80-75); eerste amateur: R. Olland (Hattem) 313 (78-76-81-78); 2. N. Thygesen (Kopenhagen) 319 (80-74 am. baanrecord 79-86).

DE PRIJSUITREIKING - 1. Verheugd maar toch een beetje verlegen lachend neemt Olland als eerste amateur de indrukwekkende Heineken's Cup in ontvangst. 2. De „Bols'-smile" van de heer Zeylstra werkt aanstekelijk. 3. De Wit — eerste Nederlander — neemt de gelukwens (en zijn prijs) van zijn toekomstige voorzitter in ontvangst. 4. Charles Gijsen, die een speciale prijs kreeg als trouwste deelnemer aan het kampioenschap. 5. Een slag van Jacobs, die wij niet licht zullen vergeten: de bal lag op een minuscuul plekje gras in de bunker naast de 30e green; na de situatie nauwkeurig te hebben bekeken, nam Jacobs zijn putter en ... legde de bal dood naast de pin!

